

РЕШЕНИЕ

№ 35287

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 01.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7055** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Р. Р. М., чрез адвокат К. М. срещу Разпореждане № ПР-ПБЗН-СДЗ-7-40 от 15.05.2025 г., съставено от инспектор в сектор ДПК и ПД при Трета Районна Служба ПБЗН, при Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, при Главна Дирекция „Пожарна Безопасност и Защита на населението“, МВР.

В жалбата, от съда се иска оспореното разпореждане да бъде отменено, като незаконосъобразно и постановено в нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че то е издадено в нарушение на чл. 5 от Наредба № 81213-647/01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите. Според посочената разпоредба, актът е следвало да бъде адресиран към всички съсобственици на процесния имот, защото ги задължава да създадат организация за осигуряване на пожарна безопасност, съгласно нейните изисквания. Законът не ги идентифицира като мажоритарни и миноритарни, нито пък дава право на избор на издателя на разпореждането да определя кой от съсобствениците да бъде негов адресат. Според оспорвания, разпоредбата на чл. 5 от Наредбата, намира своето основание както в разпоредбата на чл. 30, ал. 3 от ЗС, съгласно която всеки собственик участва в ползите и тежестите на общата вещ съразмерно на частта си, така в разпоредбата на т. 13 на чл. 6 от ЗУЕС, според която собствениците подпомагат дейността на компетентните органи при извършване на противопожарна дейност в района на сградата. Нито една от посочените разпоредби не предвижда отпадане на отговорността от един съсобственик и прехвърляне на отговорността и тежестта му за изпълнение върху друг съсобственик.

Твърди се, че като е изключил от действието на разпоредбата на чл. 5 от Наредба № 81213-

647/01.10.2014 г. съсобствениците на проверявания имот, освобождавайки ги неправомерно и необосновано от задълженията им за участие в отстраняването на констатираните нарушения, съставителят на процесното разпореждане не само че не е спазил изискванията на разпоредбата, но е излязъл и извън рамките на своята компетентност, предрешавайки въпроса чие е задължението за изпълнение на предписаните в разпореждането мерки - въпрос от изключителната компетентност на гражданския съд, в случай на спор между съсобствениците.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява лично. Упълномощеният от него адвокат М. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването - инспектор в сектор ДПК и ПД при Трета Районна Служба ПБЗН, при Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, при Главна Дирекция „Пожарна Безопасност и Защита на населението“, МВР Д. Д. се явява лично. Пълномощникът му юрисконсулт К. оспорва жалбата. Счита, че оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и в съответствие с материалноправните разпоредби. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че Р. Р. М. е съсобственик, притежаващ 53,10 % идеални части от поземлен имот с идентификатор 68134.300.456, находящ се на административен адрес: [населено място], [улица]. Останалите четири съсобственика Й. Басан, Ронен Сас, Ю. Сас и О. Сас, притежават 46,90 % от посочения имот.

Във връзка с подаден сигнал, длъжностни лица при район „В.“, Столична Община, извършили проверка на 11.04.2025 г. в открит недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица]. Установено е, че имотът е частна собственост и се ползва като паркинг, където се паркират леки автомобили на живущи и наематели на съседни имоти. За престоя на автомобилите не се събирали такси и не се извършвала друга търговска дейност в тази връзка.

Във връзка с проверката бил съставен констативен протокол.

С писмо от 23.04.2025 г. Кметът на район „В.“, Столична Община е уведомил Началника на Трета Районна Служба ПБЗН, при Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, при Главна Дирекция „Пожарна Безопасност и Защита на населението“, МВР за извършената проверка. В писмото е посочено, че според подателите на сигнала, при ползването на паркинга не се спазват правилата за пожарна безопасност.

На 15.05.2025 г. инспектор в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ на Трета РСПБЗН при СДПБЗН, [населено място], е извършил проверка в имота.

Направени са следните констатации.

Установено е, че поземленият имот е с площ 1089 кв.м. В него е построена сграда с идентификатор по КККР: 68134.300.456.2 и застроена площ 244 кв.м. Площта на поземления имот, без сградата е 845 кв.м. В свободната площ на имота е обособен паркинг. По данни, предоставени от Р. М., там свободно се паркират автомобили на живущи и наематели на сградата, както и от съседни сгради. При проверката в паркинга са паркирани около 30 бр. автомобили. На вратата е поставен стикер „Частен паркинг“, който е със свободен достъп.

Констатирано е, че на паркинга няма пожаротехнически средства за първоначално гасене на пожари, което е в противоречие с изискванията на чл. 15, ал. 1 от Наредба № 8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (обн.

ДВ, бр. 89/2014 г., изм. и доп. ДВ, бр. 43/2025 г.), във връзка с т. III. 23. т. а) от Приложение № 2, към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, съгласно който, за всяка площадка е предвидено наличието 1 бр. прахов пожарогасител за пожари клас АВС от 6 кг, 1 бр. прахов пожарогасител за пожари клас АВС от 12 кг и 1 бр. противопожарно одеяло с размери най-малко 1,5 на 1,5 м.

Във връзка с направените констатации на мажоритарния собственик на имота Р. Р. М., на основание чл. 125, ал. 1, т. 4 от ЗМВР е издадено процесното разпореждане № ПР-ПБЗН-СДЗ-7-40 от 15.05.2025 г., с което му е разпоредено: 1. в съответствие с изискванията на чл. 15, ал. 1 от Наредба № 81213-647/ 01.10.2014 г. за ПНПБЕО и във връзка с т. III. 23. а) от Приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, обособеният открит паркинг да се оборудва с необходимите пожаротехнически средства за първоначално гасене, а именно: 1 бр. прахов пожарогасител за пожари клас АВС от 6 кг, 1 бр. прахов пожарогасител за пожари клас АВС от 12 кг и 1 бр. противопожарно одеяло с размери най-малко 1,5 на 1,5 м., 2. След оборудване с необходимите по вид и количество пожарогасители, същите да се монтират съгласно изискванията на чл. 23, ал. 2, т. 1 от Наредба № 81213-647/01.10.2014 г. за ПНПБЕО - на конзоли или стойки, или в шкаф 3. В съответствие с изискванията на чл. 23, ал. 3 от Наредба № 81213-647/ 01.10.2014 г. за ПНПБЕО, след оборудване с необходимите по вид и количество пожарогасители, местоположението на същите и пътищата за достъп до тях да се обозначат със знаци, съгласно Наредба № РД-07/8 от 20.12.2008 г. за минималните изисквания за знаци и сигнали за безопасност и/или здраве при работа.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното разпореждане е връчено лично на Р. Р. М. на 20.06.2025 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 24.06.2025 г. (вх. № 15899), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 125, а 1, т. 4 от ЗМВР, при упражняване на държавен противопожарен контрол органите по пожарна безопасност и защита на населението издават писмени разпореждания или уведомления за изпълнение на правилата за пожарна безопасност до държавни органи, организации, юридически лица и граждани.

Д. Д. заема длъжност инспектор в сектор инспектор в сектор „Държавен противопожарен контрол и превантивна дейност“ при Трета Районна Служба ПБЗН, при Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, Главна Дирекция „Пожарна Безопасност и Защита на населението“, МВР, т.е. същият има качеството на държавен орган по пожарна безопасност.

Между страните не се спори, че открит недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], е съсобствен и един от собствениците е жалбоподателя в настоящето производство Р. Р. М..

Не е спорно, че имотът функционира като открита площадка за паркиране на автомобили, т.е. същият се явява обект, по смисъла на т. III. 23. а) от Приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Из-1971 от 29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар и за него важат изискванията на Наредба № 81213-647/01.10.2014 г. за правилата и

нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.

По силата на чл. 15 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, при експлоатация на обектите същите трябва да са оборудвани с пожаротехнически средства съгласно приложение № 2 към чл. 3, ал. 2 от Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Продуктите за пожарогасене, с които се оборудват обектите, трябва да са с удостоверено съответствие съгласно изискванията на наредбата по чл. 17, ал. 6 от ЗМВР. За продуктите за пожарогасене, с които са оборудвани обектите към датата на влизане в сила на наредбата по чл. 17, ал. 6 от ЗМВР, се счита, че отговарят на изискванията ѝ.

Вземайки предвид предвидените в посочените два подзаконови акта изисквания, административният орган е разпоредил, на жалбоподателя да снабди обекта със посочените в разпореждането технически средства за първоначално гасене на пожар.

Съгласно чл. 5, т. 1 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, собствениците или ръководителите на обектите носят отговорност за създаване на организация за осигуряване на пожарната безопасност в обектите и спазване на изискванията на тази наредба.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с релевираните от жалбоподателя доводи, че той не е единствено отговорен за оборудването на имота с посочените в разпореждането противопожарни средства.

Вярно е, че съгласно чл. 30, ал. 1 и ал. 3 от Закона за собствеността, правото на собственост може да принадлежи и общо на две или повече лица - държавата, общините и други юридически или физически лица. Всеки съсобственик участва в ползите и тежестите на общата вещ съразмерно с частта си.

От друга страна, според чл. 32, ал. 3 от с.з., общата вещ се използва и управлява съгласно решението на съсобствениците, притежаващи повече от половината от общата вещ.

В случая е безспорно, че Р. Р. М. притежава повече от половината от процесния имот и че той без съгласието на другите съсобственици е решил имотът да бъде ползван като открита площадка за паркиране на леки автомобили. Поради тази причина, той се явява задължено лице – собственик, по смисъла на чл. 5 от Наредба № 8121з-647/01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите и е длъжен да съблюдава изискванията на този подзаконов нормативен акт.

Допълнителен аргумент в подкрепа на този извод може да се изведе и от института на солидарната отговорност.

В случая, при възникване на евентуален пожар, който би увредил паркираните автомобили, собствениците на тези автомобили биха могли да потърсят обезщетение от собствениците на имота, в който не са били осигурени съответните противопожарни средства. На основание чл. 53, във връзка с чл. 50 от ЗЗД съсобствениците ще отговарят солидарно за вредите. В този случай, увредените лица могат да предявят претенции към всеки от съсобствениците, а не срещу всички едновременно. По тази причина задължение на всяко едно от лицата, притежаващи идеални части от имота, е да съблюдава и спазва по отделно изискванията за пожарна безопасност, съгласно Наредба № 8121з-647/01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите, т.е. Р. Р. М. не само като собственик на по-голяма част от имота, но и като съсобственик е задължен да спазва самостоятелно визираните правила за пожарна превенция.

По изложените съображения, следва да се приеме, че оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и в съответствие с материалноправни

разпоредби, поради което жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че пълномощникът на ответника е поискал разноси, на същият следва да се присъдят такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, ал. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Р. М., чрез адвокат К. М. срещу Разпореждане № ПР-ПБЗН-СДЗ-7-40 от 15.05.2025 г., съставено от инспектор в сектор ДПК и ПД при Трета Районна Служба ПБЗН, при Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, при Главна Дирекция „Пожарна Безопасност и Защита на населението“, МВР.

ОСЪЖДА Р. Р. М., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.